

13. Korek J. Ponęta utopia czy zimny realizm? Federacja Europy Środkowo-Wschodniej w myśli politycznej paryskiej "Kultury" / Janusz Korek // O nowy kształt Europy: XX-wieczne koncepcje federalistyczne w Europie Środkowo-Wschodniej i ich implikacje dla dyskusji o przyszłości Europy / red. nauk. Jerzy Kłoczowski, Sławomir Łukasiewicz (Materiały IEŚW; t. 21). – Lublin: IEŚW, 2003. – S. 189-213.
14. Kowalczyk A. Wena do polityki: o Giedroyciu i Mieroszewskim / Andrzej Stanisław Kowalczyk. T. 1-2. – Warszawa: Bibl. Więzi, 2014. – T. 1. – 480 s.
15. Łobodowski J. Przeciw upiorom przeszłości / Józef Łobodowski // Kultura. – 1952. – № 2 (52)–3 (53). – S. 14-66.
16. Londyńczyk Kronika angielska: Granice / Londyńczyk // Kultura. – 1960. – № 9 (155). – S. 69-70.
17. Majewski J. List do redakcji / Józef Majewski // Kultura. – 1952. – № 11 (61). – S. 157-158.
18. Mieroszewski J. Materiały do refleksji i zadumy / Juliusz Mieroszewski // Kultura. – 1956. – № 3 (101). – S. 75-83.
19. Mieroszewski J. O międzynarodową brygadę europejską / Juliusz Mieroszewski // Kultura. – 1951. – № 11 (49). – S. 75-82.
20. Newman D. Contemporary Research Agendas in Border Studies: An Overview / David Newman // The Ashgate research companion to border studies / ed. by Doris Wastl-Walter. – London and New York: Routledge, 2016. – P. 33-48.
21. Nieporozumienie czy tani patriotyzm? / Kultura. – 1953. – № 1 (63). – S. 82-87.
22. Osadczuk B. Niepodległa Ukraina: wybór szkiców, artykułów i rozmów (1991-2006) / Bohdan Osadczuk; wybór i oprac. Basil Kerski. – Sejny: Pogranicze, 2006. – 429 s.
23. Piszczek K. List do redakcji / Karol Piszczek // Kultura. – 1953. – № 2(64)-3(65). – S. 232-233.
24. Ripka H. O federację polsko-czeską / Hubert Ripka // Kultura. – 1952. – № 12(62). – S. 4; Ripka H. O polsko-českou federaci / Hubert Ripka // Kultura. – 1969. – Mimoradné číslo. – S. 89-90.
25. Scott J. European Politics of Borders, Border Symbolism and Cross-Border Cooperation / James Wesley Scott // A companion to border studies / ed. by Thomas M. Wilson and Hastings Donnan. – Chichester: Wiley Blackwell, 2016. – P. 83-99.
26. Wilson T. Borders and Border Studies / Thomas M. Wilson and Hastings Donnan // A companion to border studies / ed. by Thomas M. Wilson and Hastings Donnan. – Chichester: Wiley Blackwell, 2016. – P. 1-26.
27. Zhurzhenko N. Borders and Memory / Natalia Zhurzhenko // The Ashgate research companion to border studies / ed. by Doris Wastl-Walter. – London and New York: Routledge, 2016. – P. 63-84.

The article deals with the consideration of the problem of Ukrainian-Polish borders in the Polish emigre journal «Kultura» edited by Jerzy Giedroyc. There are 4 ways of solving the issue proposed by East European emigration. At the same time, we are considering two parallel concepts regarding the Ukrainian-Polish border on the pages of «Kultura» in the 1950's. There were the federative concept and the concept of the inviolability of borders. The evolution of the journal's position (from the principle of federalism to the principle of the inviolability of borders) is traced. The emphasis is made on maintaining the status quo in the borders question for bilateral reconciliation. Jozef Majewski and Juliusz Mieroshewski made a great contribution to the development of that concept; Bohdan Osadchuk highlighted its importance in his publications. The position of inviolability of the borders was established in the public opinion of emigration in the late 1970's, what happened due to the factor of time. The coming to power of the democratic authorities allowed to realize the concept in the policy of independent Ukraine and Poland.

Keywords: Ukrainian-Polish reconciliation, Ukrainian-Polish border, federalism, the principle of inviolability of borders.

УДК: 342
ББК: 66(Ф)

Світлана Матвієнків

ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА В КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ

У даній статті проаналізовано державну інформаційну політику України яка характеризується тим, що її засади внутрішньої і зовнішньої політики, орієнтуються на забезпечення її інтеграції в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в Європейському Союзі. Орієнтація нашої держави на побудову інформаційного суспільства та

інтеграцію в Європейський Союз вимагає дотримання нових вимог ЄС до сфери інформаційної політики та інформаційної безпеки.

Ключові слова: державна політика, інтеграція, Європейський союз, інформаційна політика.

Сьогодні перед Україною стоїть завдання – визначитись із цивілізаційним курсом, який визначить подальшу долю держави на майбутні десятиріччя. Європейська інтеграція це складний та багатовимірний процес, який впливає на всі сфери життєдіяльності держави. Не виключенням є і інформаційний простір в якому знаходиться держава. Інформаційна політика державних органів влади покликана забезпечити системну комунікацію, наповнити її смислами, бути орієнтованою на забезпечення та вирішення стратегічних завдань.

Стратегія європейської інтеграції та транзитивний стан політичної системи України впливає на політичні та економічні пріоритети і програми співробітництва держави з європейськими інституціями у сфері інформації і комунікації, зокрема, на розвиток інформаційної демократії з урахуванням специфіки політичної культури, ідеології та ментальності українського суспільства.

Аналіз публікацій з проблем інформаційної політики дозволяє констатувати, що дослідження багатьох науковців зосереджені на загальнотеоретичних аспектах змісту інформаційної політики і також з проблемами, пов'язаними з труднощами створення сучасного вітчизняного інформаційного законодавства та його відповідності світовим, в тому числі й європейським стандартам, досліджували у своїх працях такі вчені: І. Арістова, В. Білоус, А. Гальчинський, О. Голобуцький, В. Горбатенко, О. Григор, О. Дубас, О. Ємельяненко, В. Єфімова, Є. Калашнюк, О. Литвиненко, Є. Макаренко, В. Недбай, Г. Несвіт, В. Парфенюк, Г. Почепцов, С. Руденко, О. Соснін, В. Тронь, О. Флор, І. Чиж, С. Чукут, О. Шевчук та інші.

Серед праць зарубіжних дослідників науковий і практичний інтерес становлять роботи С. Бремена, Н. Орея, Д. Гиньє, П. Шампаня.

Метою даної статті є розкриття сутності такого поняття як державна інформаційна політика, етапи її становлення в Україні, а також розкриття сутності та генези механізмів реалізації державної інформаційної політики України у сфері євроінтеграції. Поставлена мета передбачає виконання наступних **завдань**: визначення поняття державної інформаційної політики; аналіз вітчизняного законодавства у сфері інформаційної політики та виявлення механізмів здійснення державної інформаційної політики; розкриття сутності державної інформаційної політики у сфері євроінтеграції та визначення механізмів здійснення даної політики у сфері євроінтеграції.

В інформаційному суспільстві політика та інформація – це взаємозалежні явища, що впливають одне на одне в процесі державного управління. Дійсно, якість інформації та її доступність, сучасні інформаційні технології, що радикально збільшують обсяг і швидкість поширення інформації, викликають глибокі зміни в політиці конкретної держави, роблять суттєвий вплив на характер і системи владарювання (точна інформація підвищує ефективність влади, дозволяє вчасно скоригувати обраний напрямок дій, відреагувати на обставини, що знову з'явилися) [3, с. 79].

Інформаційна політика визначає закони функціонування інформаційної сфери. Коли ефективно працює система ЗМІ суспільства, це дає змогу швидко вирішувати нову еліту, активно обговорювати нові проекти, сприяти прозорості влади, наближати її дії до населення. Законом взаємодії влади і населення є адекватне функціонування комунікації між владою і населенням. Не тільки населення має чути владу, а й влада має прислухатися до думки і слова свого населення [15].

Держава займає особливе місце серед суб'єктів інформаційної політики. Це обумовлено його специфічною роллю в забезпеченні функціонування політичної системи суспільства. Необхідно зазначити, що однією з найважливіших функцій держави як організації публічної влади є легітимізація політики в якості форми виявлення пріоритетів суспільного розвитку на основі публічної боротьби соціально активних сил суспільства, тобто правове регулювання відносин у галузі ведення політичної боротьби і забезпечення дотримання вимог законодавства усіма її суб'єктами [14, с. 13].

Термін "державна інформаційна політика" не є новим і досить широко використовується в законодавстві. У Законі України "Про інформацію" державна інформаційна політика визначається як сукупність основних напрямів і способів діяльності держави з одержання, використання, поширення та зберігання інформації.

Таким чином, державна інформаційна політика являє собою соціальний механізм визначення та реалізації цілей, завдань, принципів, пріоритетів і умов в розвитку інформаційної сфери, що забезпечують ефективне функціонування держави та її сталий розвиток, а також збереження і зміцнення духовної основи суспільства [13, с. 229].

У "Концепції національної інформаційної політики України" під національною інформаційною політикою розглядається "стратегія, напрями і завдання держави у сфері збирання, зберігання, використання та поширення інформації та інформаційних ресурсів у суспільстві".

Метою державної інформаційної політики має стати побудова в країні демократичного інформаційного суспільства, інтегрованого у світове інформаційне співтовариство. Для реалізації цього завдання необхідно сконцентрувати зусилля на формуванні необхідних умов і механізмів, спрямованих на створення, розвиток й забезпечення ефективного використання інформаційних ресурсів у всіх сферах діяльності.

Довгострокова стратегічна ціль державної інформаційної політики України (у розширеному варіанті) – це формування відкритого інформаційного суспільства на основі розвитку єдиного інформаційного простору цілісної держави, його інтеграція у світовий інформаційний простір з урахуванням національних особливостей і інтересів при забезпеченні інформаційної безпеки на внутрішньодержавному та міжнародному рівнях [3, с. 189].

Державна інформаційна політика є важливою складовою зовнішньої і внутрішньої політики країни й охоплює всі сфери життєдіяльності суспільства. Ця галузь має стати цілісною, концептуально вивіреною та перспективною. Вона має бути незалежною від тимчасових факторів, особистих уподобань і уявлень.

Інформаційна політика країни діє в межах інформаційного простору країни. Інформаційний простір є ключовим для розвитку країни, бо дозволяє виконати багато завдань. Його любляють і влада, і опозиція, бо в ньому закладено можливості стабілізації чи дестабілізації соціосистеми, і кожен цими можливостями намагається скористатися.

Україна поки що не належить до числа інформаційно незалежних держав. Зокрема це має місце тому, що Україна не має мережі своїх кореспондентських пунктів у найрозвиненіших країнах світу. Тому часто інформацію про стан справ в Україні до відома урядів і населення інших країн доводить не Україна, а треті держави у потрібному для них, часто zdeформованому вигляді. Тому формування інформаційної незалежності України — одне з її чільних завдань, адже, як відомо, той, хто має потрібну інформацію, той і править світом [13, с. 187].

Інформаційна політика України часів незалежності враховує ціннісні орієнтації й традиції суспільства та зміну масової свідомості, водночас стимулюючи

інформаційне об'єднання регіонів і демонополізацію інформаційного сектора, впровадження нових мультимедійних засобів зв'язку в усі сфери державного управління. Основними принципами національної інформаційної політики, забезпеченими відповідним законодавством, вважаються гарантування права на інформацію, відкритість, вільний доступ до інформації в суспільстві, законність її отримання, використання та зберігання [8, с. 59].

Виявивши періодизацію розвитку державної інформаційної політики України дозволить виявити еволюцію пріоритетів, підходів до формування та реалізації цієї державної політики, а також тенденції та закономірності державного управління інформаційною сферою держави на сучасному етапі. Оскільки дана політика почала своє встановлення на початку 20 ст., варто почату періодизацію саме з даного часу. Хоча на початку 90-х років формулюються і розвиваються принципи і положення державної політики інформатизації, що відображено в різних програмах інформатизації. Основний зміст цієї політики зводилося з невеликими варіаціями до забезпечення науково-технічних, виробничо-технологічних та організаційно-економічних умов створення та застосування інформаційних технологій, інформаційної інфраструктури та системи формування інформаційних ресурсів. При цьому політика інформатизації практично була відокремлена від політики, що проводиться державою в галузі ЗМІ, зв'язку та телекомунікацій. Новий імпульс у розвитку державної інформаційної політики виник останнім часом у зв'язку з усвідомленням необхідності побудови інформаційного суспільства в Україні, як головної умови її політичного та соціально-економічного руху вперед і збереження статусу незалежної держави [10, с. 5].

Державна інформаційна політика у сфері європейської інтеграції зумовлює створення умов для побудови розвинутого інформаційного суспільства як органічного сегмента глобального інформаційного співтовариства, забезпечення пріоритетного розвитку інформаційних ресурсів та інфраструктури, впровадження новітніх інформаційних технологій, захисту національних моральних і культурних цінностей, забезпечення конституційних прав на свободу слова та вільний доступ до інформації.

Європейська інтеграція це складний та багатовимірний процес, який впливає на всі сфери життєдіяльності держави. Не виключенням є і інформаційний простір в якому знаходиться держава. Інформаційна політика державних органів влади покликана забезпечити системну комунікацію, наповнити її смислами, бути орієнтованою на забезпечення та вирішення стратегічних завдань. Саме вона повинна визначати алгоритм формування та поширення адекватного знання про державу, бути «дорожньою картою» у інформаційному просторі, впливати на зміцнення національного бренду, підвищення його вартості та впливу на порядок денний євроінтеграційної політики, як в середині держави, так за її межами [6].

Перед українською владою постає важливе завдання – надати суспільству об'єктивну та неупереджену інформацію щодо ЄС, роз'яснити переваги та недоліки прийняття того чи іншого рішення, підготувати громадян до голосування на приєднаному референдумі. Ці завдання вирішуються шляхом реалізації державної інформаційної політики у сфері європейської інтеграції, яка має бути системною, чітко спланованою і узгоджуватися з конкретними завданнями етапів інтеграції та потребами громадян у інформації.

Ефективному впровадженню державної інформаційної політики у сфері європейської інтеграції сприятиме звернення до аналогічного зарубіжного досвіду. У політичній практиці дванадцяти країн останнього великого розширення ЄС найбільш прийнятним для України є досвід Польщі та Латвії. Схожість історії, зокрема

накопичених проблем відтворення європейської ідентичності та політичної культури, ментальних характеристик населення зазначених країн обумовлює аналогічні підходи в забезпеченні інформаційної підтримки євроінтеграційних процесів [4]. Як зазначається у відповідних документах Європейського Союзу, інформаційне суспільство стане в найближчі роки важливою рушійною силою економічних, соціальних та технологічних змін і впливатиме на функціонування суспільства в цілому і на відносини між окремими особами, групами і країнами на світовому рівні, надаючи більші можливості зв'язку й обміну інформацією, зокрема на транскордонному рівні, через глобалізацію широко доступних для суспільства мереж і служб.

Україна також активно включилася в цей процес. Для нашої держави інформатизація – це шлях не лише до європейської інтеграції, але й до економічного добробуту, адже рівень розвитку інформаційного простору суспільства на сучасному етапі вирішальним чином впливає на економіку. Цілями інформатизації в усьому світі, у тому числі й в Україні, є найбільш повне задоволення інформаційних потреб суспільства в усіх сферах діяльності, підвищення ефективності суспільного виробництва, сприяння стабілізації соціально-політичних відносин у державі на основі впровадження засобів обчислювальної техніки і телекомунікацій [11].

Розглядаючи інформаційну політику Європейського Союзу щодо створення інформаційного суспільства, слід відзначити, що вона передбачала здійснення конкретних послідовних кроків. Інформаційне суспільство стало ключовою темою стратегії XXI століття Європейського Союзу. ЄС започаткував низку ініціатив з підтримки та поширення нових інформаційних технологій і засобів зв'язку і водночас ухвалив заходи контролю та зменшення ризиків, пов'язаних із розвитком інформаційного суспільства [20].

Серед цих ініціатив важливим є цілеспрямований напрям на створення і поступовий розвиток Комісією Європейського Союзу програми “Електронна Європа” (eEurope). Як ініціатива вона була започаткована у 1999 році та підтримана Європейською Радою в Лісабоні у 2000 році. Ухвалений пізніше документ – “Електронна Європа – інформаційне суспільство для всіх” – становить частину так званої “Лісабонської стратегії”, відповідно до якої до 2010 року економіка ЄС мала би стати найконкурентнішою і найдинамічнішою в світі. На шляху до “електронної Європи” ініціатива визначила такі ключові цілі:

- привести цифрові технології та Інтернет до кожного громадянина, в кожну оселю, школу, підприємство та державну установу;
- подолати цифрову “неписьменність” у Європі через культуру підприємництва, відкриту до застосування нових інформаційних технологій;
- забезпечити соціальну лояльність інформаційного суспільства [7].

Європейський Союз будує інформаційне суспільство разом з іншими державами, які прагнуть вступити до нього. У червні 2001 року додався план дій “Електронна Європа+” для країн-кандидатів. За допомогою цієї програми були узгоджені зусилля і дії країн-членів щодо вимог Європейського Союзу. Першочергові заходи цієї програми передбачали насамперед формування відповідних засад для становлення інформаційного суспільства.

Тому слід відзначити важливість розробленої Державним комітетом зв'язку та інформатизації України Програми “Електронна Україна”, яка ґрунтується на основних положеннях програми “Електронна Європа Плюс”, оскільки, відповідно до Указу Президента України Л. Д. Кучми “Про затвердження Стратегії інтеграції України до Європейського Союзу”, Україна здійснювала стратегічний курс на інтеграцію з Європейським Союзом. Головне завдання програми “Електронна Україна” – сприяти розвитку економічного потенціалу України, підвищити конкурентоспроможність економіки, рівень та якість життя населення. Наслідком успішної її реалізації має бути

покращення умов включення України у загальноєвропейський інтеграційний процес [9].

Налагодження ефективної комунікації для поширення адекватного знання про самі процеси, принципи європейської інтеграції та перетворень всередині країни має багаторічну історію. У 2004 році в Україні була затверджена Державна програма інформування громадськості з питань європейської інтеграції України на 2004-2007 роки; у 2008 році - затверджена Державна цільова програма інформування громадськості з питань європейської інтеграції України на 2008-2011 роки [3].

Основною метою цієї концепції та попередніх державних програм є забезпечення стабільно високого рівня усвідомленої підтримки населенням України євроінтеграційного курсу як одного з пріоритетів внутрішньої та зовнішньої політики нашої держави, реформ, які проводяться та проводитимуться владою з метою підготовки України до майбутнього членства в ЄС. Крім того, вони спрямовані на забезпечення належного рівня обізнаності громадян України з особливостями процесу європейської інтеграції, змісту та завдань Угоди про асоціацію між Україною та ЄС [8, с. 144].

Україна у своїй діяльності виходить із концепції актуальності міжнародної співпраці в інформаційній сфері для світового розвитку, а стратегію на майбутнє визначає в рамках глобальних соціально-політичних змін, котрі диктують спільні рішення на шляху до інформаційного й комунікаційного суспільства для всіх.

Європейський вектор розвитку українського суспільства потребує нових зважених політичних рішень. Зокрема, Україна усвідомлює важливість участі в європейських інтеграційних процесах, пов'язаних із прискороною інформатизацією, революцією в галузі комунікацій, електронної економіки, інших високих технологій. Як невід'ємна частина Європи Україна орієнтується на існуючу модель соціально-економічного розвитку європейських країн і розглядає євроінтеграційний курс як реалізацію цієї моделі в Україні [6]. Інформаційну політику в державних програмах інформування громадськості з питань європейської інтеграції можна охарактеризувати як найбільш ефективну складову зовнішньої та внутрішньої політики України, пріоритетними напрямками якої є забезпечення національних інтересів шляхом реалізації європейської моделі політичного розвитку. Включення Концепції державної інформаційної політики в урядові програми дає Україні можливість реформувати політичну систему на основі доктрини цілісності держави, забезпечення інформаційної безпеки суспільства і влади, трансформації політичної культури на базових засадах інформаційної демократії [13].

Відтак, на цій основі ймовірно спрогнозувати подальший розвиток стратегій європейської інтеграції в контексті реалізації державної програми інформаційної підтримки європейської інтеграції України. До уваги беремо потенціал розвитку інформаційної політики, що базується на високому загальноосвітньому рівні населення та наявності науково-технічної бази у сфері ІКТ; поступове формування нормативно-правової та нормативно-технічної бази інформаційної сфери, узгодженої з вимогами ЄС; поступовий розвиток ринку сучасних інформаційних технологій і послуг; розвиток міжнародного співробітництва з ЄС у сфері е-врядування та універсальних інформаційних послуг. До сприятливих можливостей української держави, у разі активної політики інформаційного суспільства, можна віднести значне підвищення рівня розвитку ІКТ; досягнення статусу асоційованого члена ЄС; фінансове та політичне сприяння у розвитку сфери з боку Європейського Союзу [18, с. 220].

Підсумовуючи, варто підкреслити, що інформація, створена сучасним суспільством, стає найважливішим стратегічним ресурсом, який детермінує можливість

прийняття та реалізації управлінських рішень. Найбільший економічний і соціальний успіх сьогодні супроводжує ті країни, що активно використовують сучасні засоби комунікацій, інформаційні технології. Саме тому, якщо Українська держава має намір увійти до кола таких країн, вона повинна бути готова реалізовувати ефективну інформаційну політику європейського зразка. Орієнтація України на побудову інформаційного суспільства та інтеграцію в Європейський Союз вимагає дотримання нових вимог ЄС до сфери інформаційної політики та інформаційної безпеки. Саме тому європейський чинник впливу для України є одним із найважливіших у рамках дослідження інтеграційної політики у сфері інформації.

1. Артемова К. Формування державної інформаційної політики України в контексті євроінтеграції / К. Артемова // Український науковий журнал «Освіта регіону». – 2013. - № 4.
2. Арістова І.В. Державна інформаційна політика: організаційно-правові аспекти/ Арістова Інна Василівна . – Харків: Вид-во Ун-ту внутр. Справ, 2000. – 368 с.;
3. Губерський, Л. В. Інформаційна політика України: європейський контекст / [Л. В. Губерський, Є. Є. Камінський, Є. А. Макаренко та інші] ; під ред. С.В.Головка. – К. : Либідь, 2007. – 360с.;
4. Дрешпак В. Періоди розвитку державної інформаційної політики України: зміст і хронологічні межі / В. Дрешпак // Державне управління та місцеве самоврядування. - 2014. - № 1. - С. 3-14.;
5. Єфімова В.В. Державна інформаційна політика України в контексті інтеграції в Європейський союз / В.В. Єфімова // Вісник Національної академії оборони України. – 2009. - №3 (11). – С.202-206;
6. Закон України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2411-17>;
7. Закон України «Про інформацію» // Відом. Верховної Ради України. - 1992. - № 48. – с. 650;
8. Концепція реалізації державної політики у сфері інформування та налагодження комунікації з громадськістю з актуальних питань європейської інтеграції України на період до 2017 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/168-2013-%D1%80>;
9. Мащенко І.Г. Лики і лица телерадіопростору / І.Г. Мащенко. – К.: Українська Медіа Спілка, 2003. – 352 с.;
10. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної цільової програми інформування громадськості з питань європейської інтеграції України на 2008-2011 роки» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/594-2008-%D0%BF>;
11. Почепцов Г.Г. Інформаційна політика: Навчальний посібник / Г.Г. Почепцов, С.А. Чукут. – К.: Знання, 2008. – 663с.;
12. Почепцов Г.Г. Інформаційна політика: сучасні підходи / Г.Г. Почепцов // Media Sapiens [Електронний ресурс] - 2012. Режим доступу: http://osvita.mediasapiens.ua/ethics/manipulation/informatsiyna_politika;
13. Почепцов Г.Г. Інформаційний простір як ключовий для розвитку країни / Почепцов Г.Г. // Media Sapiens [Електронний ресурс] – 2013. Режим доступу: http://osvita.mediasapiens.ua/ethics/manipulation/informatsiyniy_prostir_yak_klyuchoviy_dlya_rozvitku_kraini/;
14. Токар О. Європейський вектор та нова якість інформаційної політики / О. Токар // України Наукові записки. Серія “Політичні науки”. - К., 2010. – С. 328 -338 ;
15. Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 12 березня 2013 року «Про невідкладні заходи щодо європейської інтеграції України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/15520.html>;
16. Чічановський А. Національна держава та її засоби масової комунікації у глобалізованому світі / А. Чічановський // Україна на шляху до Європи / [упоряд.: В. І. Шкляр, А. В. Юричко]. – К.: Етнос, 2006. – С. 213–225;
17. Braman S. Defining information policy / S. Braman // Journal of Information Policy. – 2011. – Vol. 1;
18. Nagornyak T. Kraina yak brend. Natsionalnyi brend «Ukraina» / Tetyana Nagornyak // Stratehichniy menedzhment. - 2009. - #4(9). - P.220-229;
19. Nagornyak T.L. Zachem Donetsku brend? / Tetiana Leontiiivna Nahorniak // Gazeta «Zhizn» [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://lifedon.com.ua/home/3503-zachem-donecku-brend.html>;
20. Президент України. Петро Порошенко. Офіційне інтернет-представництво [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/472017-21374>.

References

1. Artemova K. Formuvannya derzhavnoyi informacijnoyi polityky Ukrayiny v konteksti yevrointehracyi / K. Artemova // Ukrayins'kyj naukovyj zhurnal «Osvita rehionu». – 2013. - № 4.

2. Aristova I.V. Derzhavna informacijna polityka: orhanizacijno-pravovi aspekty/ Aristova Inna Vasylivna . – Xarkiv: Vyd-vo Un-tu vnutr. Sprav, 2000. – 368 s.;
3. Hubers"kyj, L. V. Informacijna polityka Ukrainy: yevropejs"kyj kontekst / [L. V. Hubers"kyj, Ye. Ye. Kamins"kyj, Ye. A. Makarenko ta inshi] ; pid red. S.V.Holovko. – K. : Lybid", 2007. – 360s.;
4. Dreshpak V. Periody rozvytku derzhavnoyi informacijnoyi polityky Ukrainy: zmist i xronolohichni mezhi / V. Dreshpak // Derzhavne upravlinnya ta misceve samovryaduvannya. - 2014. - № 1. - S. 3-14.;
5. Yefimova V.V Derzhavna informacijna polityka Ukrainy v konteksti intehtaciji v Yevropejs"kyj soyuz / V.V. Yefimova // Visnyk Nacional"noyi akademiyi oborony Ukrainy. – 2009. - №3 (11). – S.202-206;
6. Zakon Ukrainy «Pro zasady vnutrishn"oyi i zovnishn"oyi polityky» [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2411-17>;
7. Zakon Ukrainy «Pro informaciju» // Vidom. Verhovnoyi Rady Ukrainy. - 1992. - № 48. – s. 650;
8. Koncepciya realizaciji derzhavnoyi polityky u sferi informuvannya ta nalahodzhennya komunikaciji z hromads"kisty z aktual"nyx pytan" yevropejs"koyi intehtaciji Ukrainy na period do 2017 roku [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/168-2013-%D1%80>;
9. Mashhenko I.H. Lyky i lycya teleradioprostoru / I.H. Mashhenko. – K.: Ukrainy"ka Media Spilka, 2003. – 352 s.;
10. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy «Pro zatverdzhennya Derzhavnoyi cil"ovoyi prohramy informuvannya hromads"kosti z pytan" yevropejs"koyi intehtaciji Ukrainy na 2008-2011 roky» [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/594-2008-%D0%BF>;
11. Pohepcov H.H. Informacijna polityka: Navchal"nyj posibnyk / H.H. Pohepcov, S.A. Chukut. – K.: Znannya, 2008. – 663s.;
12. Pohepcov H.H. Informacijna polityka: suchasni pidxody / H.H. Pohepcov // Media Sapiens [Elektronnyj resurs] - 2012. Rezhym dostupu: http://osvita.mediasapiens.ua/ethics/manipulation/informatsiyna_politika;
13. Pohepcov H.H. Informacijnyj prostir yak klyuchovyj dlya rozvytku krainy / Pohepcov H.H. // Media Sapiens [Elektronnyj resurs] – 2013. Rezhym dostupu: http://osvita.mediasapiens.ua/ethics/manipulation/informatsiynyi_prostir_yak_klyuchovyj_dlya_rozvitku_kraini/ ;
14. Tokar O. Yevropejs"kyj vektor ta nova yakist" informacijnoyi polityky / O. Tokar // Ukrainy Naukovi zapysky. Seriya "Politychni nauky". - K., 2010. – S. 328 -338 ;
15. Ukaz Prezydenta Ukrainy «Pro rishennya Rady nacional"noyi bezpeky i oborony Ukrainy vid 12 bereznya 2013 roku «Pro nevidkladni zaxody shhodo yevropejs"koyi intehtaciji Ukrainy» [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.president.gov.ua/documents/15520.html>;
16. Chichanovs"kyj A. Nacional"na derzhava ta yiyi zasoby masovoyi komunikaciji u hlobalizovanomu sviti / A. Chichanovs"kyj // Ukraina na shlyaxu do Yevropy / [uporyad.: V. I. Shklyar, A. V. Yurychko]. – K.: Etnos, 2006. – S. 213–225;
17. Braman S. Defining information policy / S. Braman // Journal of Information Policy. – 2011. – Vol. 1;
18. Nagornyak T. Kraina iak brend. Natsionalnyi brend «Ukraina» / Tetyana Nagornyak // Stratehichniy menedzhment. - 2009. - #4(9). - P.220-229;
19. Nagornyak T.L. Zachem Donetsku brend? / Tetiana Leontiiivna Nahorniak // Gazeta «Zhizn» [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://lifedon.com.ua/home/3503-zachem-donecku-brend.html>;
20. Prezydent Ukrainy. Petro Poroshenko. Oficijne internet-predstavnytvo [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.president.gov.ua/documents/472017-21374>.

In this article the state information policy of Ukraine is analyzed which is characterized by its principles of domestic and foreign policy, oriented towards ensuring its integration into the European political, economic and legal space in order to gain membership in the European Union. The orientation of our state to the construction of an information society and integration into the European Union requires compliance with the new requirements of the EU in the field of information policy and information security.

Key words: state policy, integration, European Union, information policy.